

“Els cascos blaus no són la panacea”

Marwan Hamad és el delegat al País Valencià d'Al Fatah, l'organització de l'àsser Arafat. Per Marwan la solució al conflicte depèn de la voluntat del govern d'Israel.

Marwan Hamad té 55 anys i en fa 33 que no trepitja Palestina.

La guerra és inevitable? —La guerra serà inevitable o no segons la voluntat dels israelians de continuar amb el procés de pau. Nosaltres hem ofert tot i ja no ens queda res més, però ells no han aportat res. Nosaltres exigim uns mínims al qual cap dirigent israelià, inclòs Barak, no hi ha arribat. Ells ofereixen menys d'aquest mínim perquè nosaltres puguem seguir en el procés de pau.

—Com es veu i es viu aquesta guerra des d'Europa?

—Des del punt de vista d'Europa, crec que la societat està molt conscienciada que ja és hora que els palestins tinguem un estat. Al carrer és molt clara la creença que Israel s'ha passat de la ratlla i que hauria d'haver-hi una resposta internacional per tal de reprimir o evitar que cometa uns excessos que, en altres països, ja han estat contestats per l'ONU, però que en el cas d'Israel mai no s'han posat en pràctica.

—Què li diu el seu cor de palestí?

—Nosaltres coneixem prou bé els is-

raelians, sobretot els sionistes. Tenim el convenciment que hi entrarem per no eixir-ne mai més; si ells realment volgueren anar-se'n no haurien creat tantes colònies a la franja de Gaza i a la ribera occidental. Si els israelians renuncien a aquesta terra d'expansió, el problema està pràcticament resolt. Els palestins tenim un objectiu estratègic, que és la pau, cosa que dubte molt que pugui compartir l'estat d'Israel.

—Quants acords signats ha complert Israel?

—Del procés de pau n'ha complert un deu o vint per cent; de la resta no n'ha complert cap. Ells seuen a la taula de negociacions i, quan n'ixen, volen renegociar allò que ja han pactat. Els palestins ens hem sacrificat i hem fet molt per la pau. Es tolera que un soldat israelià mateix un nen palestí perquè aquest li ha llançat una pedra, i tanmateix no s'accepta que els palestins hagen de defensar-se i facen exactament el mateix. El poble palestí és al límit de la seua paciència, i la demostració palpable és que ha eixit

al carrer. Tot i això, l'estat d'Israel ha posat setge a totes les ciutats palestines i ha tret els tancs i els helicòpters al carrer. Crec que és una resposta molt excessiva.

—Quins països presten suport obertament a Palestina?

—Directament, cap. Tot són bones paraules. Europa ha aportat bastant quant a infraestructura, però tenint en compte la situació de complexitat, d'aquesta teranyina que han creat els israelians per tal que no hi haja cap estat independent, és molt difícil posar en marxa les infraestructures en les condicions actuals. Cal tenir en compte que l'estat d'Israel manté vigilada la frontera i no hi pot entrar res ni ningú, excepte a través del mateix estat, sense el seu permís.

—Els cascos blaus de l'ONU serien una solució?

—No són una panacea, però poden evitar els abusos de l'estat d'Israel. Sobretot, poden evitar que muira més gent. Nosaltres acceptariem amb molt de gust estar sota la protecció de les forces de les Nacions Unides, amb la prèvia evacuació de l'exèrcit d'Israel, perquè ens sentiríem molt més protegits i s'evitarien molts problemes. I això, possiblement, pot ajudar a fer més efectiu el procés de pau.

—L'odi té fi?

—Nosaltres no odiam ningú. Si tinguérem un odi tan arrelat no hauríem acceptat canviar el territori per la pau. Els qui odien són els sionistes de l'exèrcit israelià des del moment que ocupen, desallotgen, exproprien i maten. Això sí que és odi. No han complert cap resolució de l'ONU ni cap que s'ajuste al dret internacional i, a més, volen una pau *sui generis* que consisteix en la capitulació dels palestins, cosa a què no hi estem disposats.

Pilar García del Burgo